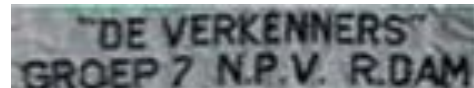

Op 29 augustus 1920 werd Groep 7 De Verkenners opgericht in Rotterdam. De groep had een zwarte das met gele rand. De stam heette de Roald Amundsen stam. In 1933 werd het hoofdkwartier van het district Rotterdam en het Centraal magazijn gevestigd in het pand aan de Haringvliet 76. Ook Groep 14 de M.A.A.S. groep, Groep 17 Oranje Blauw, Groep 18 de Zwarte Bende, Groep 7 De Verkenners en Groep 21 De Ketting gebruikten het pand als uitvalsbasis en kregen als adres Oosterkade 34. De stam opende tijdens de mobilisatie haar clubhuis voor padvinders en oud-padvinders onder de gemobiliseerde militairen.

Direct na de inval door de Duitsers melden scouts zich in Rotterdam op posten zoals de politiebureaus en de hulpposten van de Vrouwelijke Vrijwillige Hulp. Door het wegvallen van de telefoonverbindingen werden de scouts onder andere ingezet als ordonnansen. Ze hielpen met regelen van verkeer, het vervoer van slachtoffers en het graven van tijdelijke graven. Een groot deel van de stad was nog strijdtoneel dus het werk was niet ongevaarlijk.

De meidagen van 1940 kwam de groep redelijk ongeschonden door. De eigenaar van het pand had dringend kantooruimte nodig en de verschillende groepen moesten vertrekken. Groep 7 De Verkenners en groep 18 MAAS groep gingen, na het verbod op Scouting op 2 april 1941, door onder de naam Kralingse Luchtvaart Club en waren officieel aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart. Ze vonden een clublokaal bij door de oorlogsomstandigheden stilliggend tricotage fabriekje bij de Raampoortstraat. Toen het bestuur van de KNVL in 1942 door een aantal NSB leden vervangen werd, besloot de Kralingse Luchtvaart Club te stoppen.

De stam trad op als brandwacht in het Eudokia-ziekenhuis te Rotterdam. Het ziekenhuis Eudokia aan de Bergweg/Bergsingel in Rotterdam zocht in 1942 naar mensen die hulp wilden verlenen tijdens luchtaanvallen en kwamen in contact met de verboden Scoutingorganisatie. Scouts van negen verschillende Scoutinggroepen gingen een brandwacht vormen. Er werden gewerkt in acht ploegen die om de beurt dienst hadden. Van daadwerkelijke hulp is het nooit gekomen. Het bleef bij wachten en oefenen met het uitrollen en aankoppelen van brandslangen en het oefenen met brancards. Na een tijd werd het ziekenhuis een onderduikadres voor veel jongeren, die waren opgeroepen voor de Arbeitseinsatz om in Duitsland te gaan werken.

De stam trad op als brandwacht in het Eudokia-ziekenhuis te Rotterdam. Het ziekenhuis Eudokia aan de Bergweg/Bergsingel in Rotterdam zocht in 1942 naar mensen die hulp wilden verlenen tijdens luchtaanvallen en kwamen in contact met de verboden Scoutingorganisatie. Scouts van negen verschillende Scoutinggroepen, gingen een brandwacht vormen. Er werden gewerkt in acht ploegen die om de beurt dienst hadden. Van daadwerkelijke hulp is het nooit gekomen. Het bleef bij wachten en oefenen met het uitrollen en aankoppelen van brandslangen en het oefenen met brancards. Na een tijd werd het ziekenhuis een onderduikadres voor veel jongeren, die waren opgeroepen voor de Arbeitseinsatz om in Duitsland te gaan werken.

Meer informatie

[25 jaar padvinderebeweging te Rotterdam » » \[1936\] - Pag. 19 | Delpher](#)

[Rotterdamsch nieuwsblad » 25 jun 1937 - Art. 87 | Delpher](#)

["De huifkar"; algemeen maandblad van en voor voortrekkers der Nederlandsche Padvinderebeweging, jrg 5, 1937, no. 47, 1937 » 1937-03 - Pag. 14 | Delpher](#)

[Rotterdamsch nieuwsblad » 20 jan 1933 - Art. 98 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.